

Soli Deo Gloria

A KAPOSVÁRI REFORMÁTUS EGYHÁZ GYÜLEKEZETI LAPJA

2012. MÁJUS 27.

XIX. ÉVFOLYAM 2. SZÁM

„Mit tegyünk, atyámfiai, férfiak?”

„Mit tegyünk, atyámfiai, férfiak?”

Ez a kérdés az első pünkösdőn hangzott el, miután Péter és apostoltársai a Szentlélektől vezérelve beszéltek ahhoz az embertömeghez, amely Jeruzsálemben összesereglett.

Elhangzott egy hatalmas erejű, Lélektől vezérelt tiszta, egyes pontjain meglehetősen kemény igehirdetés, amely - első körben - annyit biztosan eredményezett, hogy a hallgatóságát megfogta, megérintette, nem lehetett és nem is tudtak mellette elmenni. Azok számára, akik hallották Péter és az apostolok szavait, a saját nyelvükön, a saját gondolkodásuk szerint, teljesen világossá vált, hogy ebből valaminek következnie kell, valamire és valahogyan tovább kell lépni, mert valami gyökeresen megváltozott bennük.

A Szentlélek munkája azonban nem abban áll, hogy miután kitéltetik, minden automatikusan működni fog. Nem abban áll, hogy amennyiben megtérek, megkapom az ajándékot, nekem másra nincs is szükségem, nincs szükségem vezetésre, tanácsra, megerősítésre. Nem véletlenül hangsúlyozták a reformátorok az újra és újra szükséges megtérés fontosságát.

Meggyőződésem, hogy az ott álló, megrendült, tanácstalan, de a változtatás és az Isten útjára térés szándékával kérdező emberek kérdése ma is kérdésünk kell, hogy legyen. Kérdésünk is, hiszen gondol-

Fotó: Szira Erika

Negyvenhat fiatal tett fogadalmat a hite mellett május 20-án, vasárnap a templomunkban

junk csak bele: hányszor kutatunk válaszok után a mai egyház és társadalmunk problémái, kérdései okán! Mit kéne tennünk, hogy ne ürüljenek ki a templomaink? Mit kéne tennünk, hogy ne pusztuljanak el falvaink, s velük együtt azok az értékek, amelyeket évszázadokon át megőriztek? Mit kéne tennünk, hogy a fiatalok, akik konfirmáltak a múlt vasárnapon, megmaradjanak az egyház életében? Mit kéne tennünk, hogy olyan néprétegeket is meg tudjunk szólítani, akikhez eddig nem sikerült az Ige üzenetével eljutnunk? Folytathatnám a sort, de majdnemhogy végtennek tűnik.

Egy dolog biztos: akik akkor kérdeztek, az apostoloktól, mint Isten szavát a Lélek által birtokló emberektől kérdeztek. Mondjuk ki bátran: Istentől kérdeztek. Ez a Lélek

munkájának első, csodálatos ajándéka: Tudunk Istentől kérdezni. Amennyiben igazi, fontos kérdéseink, problémáink vannak, nem csodadoktorokhoz, nem megmondóemberekhez, hanem az egyetlenhez fordulunk, aki valóságos és érdemes válaszokkal vár minket.

Pünkösöd ünnepét hagyományosan az egyház születésnapjának nevezzük. Ez a születésnapi esemény pedig pontosan ebben a kérdésben teljesedett ki. Azokban az emberekben, akik mertek Istentől kérdezni, belátva, hogy nélküle tehetetlenek, vele viszont csodákra képesek. Adj Isten, hogy mi, mai, kaposvári református keresztyének is tudjunk kérdezni a mi Urunktól, és hiszem, hogy kegyelme által válaszol nekünk. Így legyen!

Ámen

IFJÚ BELLAI ZOLTÁN